

باسمه تعالی

مروری بر قوانین حاکم بر اقتصاد آفریقای جنوبی

مقدمه

آشنایی با قوانین حاکم بر اقتصاد هر کشوری لازمه ورود ماندگار و اثر بخش هر بنگاه اقتصادی است. فعالان حرفه ای در بخشهای تجاری و اقتصادی در سایه این قوانین می توانند، در بازار رقابتی وارد شوند و ضمانتهای لازم را برای حفاظت از حقوق خود دریافت کنند. در این چارچوب مرور قوانین حاکم بر اقتصاد آفریقای جنوبی در چند بخش، این فرصت را ایجاد می کند که مسیر روشنتری برای ورود بخش خصوصی ایرانی به بازار این کشور ترسیم شود.

آفریقای جنوبی در یک نگاه

آفریقای جنوبی یکی از کشورهایی است که از آن به عنوان بازارهای نو ظهور یاد می شود که از قدرت تاثیر گذاری در منطقه جنوب آفریقا و گاه کل قاره برخوردار است.

این کشور در زمره کشورهایی قرار می گیرد که دارای ظرفیت رشد بالای اقتصادی است به همین علت هدف کلیدی در برنامه بلند مدت این کشور موسوم به برنامه توسعه ملی در سال 2030 نیز رسیدن به رشد اقتصادی است.

آفریقای جنوبی با مشارکت 100 میلیون دلاری در بانک توسعه جدید موسوم به بانک بریکس گامی در جهت رسیدن به اهداف کلان خود نیز برداشته است.

آفریقای جنوبی با جمعیت 54 میلیون نفری که 60 درصد آن زیر سن 35 سال هستند کشوری جوان با دموکراسی و ساختار با ثبات محسوب می شود.

سیستم قانون گذاری این کشور متاثر از هلند و انگلستان است و اقتصاد این کشور پس از آپارتاید دگرگون شده است.

منابع طبیعی این کشور بر اساس محاسبه Citigroup در سال 2010 حدود 2/5 تریلیون دلار برآورد شده است که بالاترین رتبه در جهان را بخود اختصاص می دهد.

بخشهای پیشرفته بانکی، مالی، صنایع توسعه یافته، انرژی تجدید پذیر، ظرفیت قابل توجه گردشگری از عواملی است که این کشور را دست کشورهای نوظهور قرار می دهد.

این کشور یکی از اعضای جامعه گمرکی جنوب آفریقا (ساکو) و اتحادیه توسعه جنوب آفریقا (سادک)، WTO، بانک توسعه آفریقا و نیز گروه بریکس است.

قوانین حاکم بر محیط سرمایه گذاری و بانکداری

قوانین مدیریت ریسک سرمایه گذاری

آفریقای جنوبی، قوانین قابل توجهی برای جلب و حمایت سرمایه گذاران خارجی و حفاظت از سرمایه گذاران تدوین کرده است. این قوانین با هدف مدیریت ریسک و تضمین تبادل ارزهای خارجی در داخل و خارج از کشور وضع شده است. این قوانین برگرفته از قواعد بین المللی در صنعت مالی است و می تواند سرمایه گذاران داخلی و خارجی را حمایت کند.

امنیت تبادلات مالی در آفریقای جنوبی در زیر مجموعه واحد ثبت بانکهای آفریقای جنوبی و تحت قانون بانکداری (Bank Act) مصوب سال 1990 قرار دارد.

بسیاری از پیشنهادها سرمایه گذاری در آفریقای جنوبی نیازمند مدیریت ریسک سرمایه گذاری است و بر این اساس به علت پیچیدگی طبیعی در موضوع امنیت سرمایه گذاری، استفاده از مشاوران متبحر در این عرصه بسیار مورد تاکید قرار می گیرد.

قانون کنترل اشتراک سرمایه (The Collective Investment Scheme control Act) مصوب سال 2002 قانون (CISC) از جمله قوانینی است در صدد ارتقای سرمایه گذاری از طریق سرمایه گذاری جمعی و اشتراکی است. این قانون این امکان را فراهم می کند که اگر درخواست سرمایه گذاری در یک طرح سرمایه گذاری جمعی خارجی مورد تایید نیست، جریمه یا دوره حبس برای قانون شکن در نظر گرفته می شود. این مجازات تنها شامل طرح هایی است که به بازار عرضه شده ولی اعضای عمومی برای چنین طرحی تاییده لازم را ارائه نداده اند. تحت قوانین و مقررات محلی، حتی نهادهای سرمایه گذاری به عنوان "اعضای عمومی" طبقه بندی می شوند و هیچ استثنایی حتی به عنوان سرمایه گذاری بسیار جذاب هم وجود ندارد.

شرایط خاص مربوط به طرح های سرمایه گذاری جمعی و اشتراکی خارجی، در تنظیم بازاریابی و سرمایه گذاری طرح های قانونی سرمایه گذاری جمعی خارجی در آفریقای جنوبی اعلام شده است

صندوقهای اوراق بهادار قابل معامله که تحت پوشش بورس اوراق بهادار ژوهانسبورگ (JSE) است و از سبد سهام، اوراق قرضه و یا کالا تشکیل شده اند نیز تحت نظر قانون CISC قرار دارد.

صندوق های سرمایه گذاری تأمینی در آفریقای جنوبی هنوز دارای قواعد تنظیم شده نیست. وزارت خزانه ملی و هیئت خدمات مالی، پیش نویس مقررات برای تنظیم این صندوق ها به عنوان طرح های سرمایه گذاری جمعی و تحت قانون CISC را منتشر کرده است. ارائه دهندگان خدمات صندوق های سرمایه گذاری تأمینی از قوانین مشاوره و خدمات واسطه گری مالی (Financial Advisory and Intermediary Services Act, No. 37 of 2002) پیروی می کند.

خدمات مالی و بازار مالی و سوء استفاده از بازار

بازار خدمات مالی آفریقای جنوبی یک صنعت پر طراوت و دارای قواعد بسیار پیشرفته است و قانون، مقررات و

قوانین خاص در آن اجرا می شود. ارائه خدمات مالی در آفریقای جنوبی عمدتاً در قانون دو در بازارهای مالی و خدمات مشاوره و واسطه گری مالی Financial Markets

(FM Act), the Financial Advisory and Intermediary Services (FAIS) خلاصه می شود.

قانون FM تنظیم و کنترل مبادلات و معاملات اوراق بهادار را با هدف کاهش ریسک سیستماتیک مد نظر قرار می دهد و با توجه به رقابت بین المللی، مجوزهای لازم را برای مبادله کنندگان اوراق بهادار یا سپرده گذاران رسمی مرکزی و یا موسسات مالی ارائه کننده خدمات برای مشتقات مالی و کالاها و معاملات اوراق بهادار ارائه می دهد. تنها مرجع ارائه دهنده این مجوزها در آفریقای جنوبی، بورس اوراق بهادار ژوهانسبورگ (JSE)، است. در حال حاضر سه بازار نرخ بهره، مشتقات مالی و سهام، از الزامات عضویت و قوانین خود برخوردارند.

اثر بخشی قواعد تجارت داخلی در آفریقای جنوبی پیشرفت های قابل توجهی در چند سال گذشته داشته است. در ساز و کار پیش بینی شده، علاوه بر ترسیم جرائم و منع اقدامات مختلف آن و اعمال مجازات های اداری برای نقض کنندگان آن دیده شده تا در نتیجه جلوگیری از وقوع سوء استفاده از بازار اثر بخش باشد.

قانون FAIS برای ارائه مشاوره مالی و خدمات واسطه گری تنظیم شده است. بر اساس این قانون، استانداردهای سختگیرانه برای مشاوران مالی در نظر گرفته شده و هیچ فردی نمی تواند خدمات مالی بدون مجوز ارائه دهد. علاوه بر این، ارائه دهندگان خدمات مالی باید به تعهدات مختلف شامل مجوزهای حقوقی، رفتار مناسب و دستور العملهای مشخص پایبند باشند.

مدیران بخش خدمات مالی و بخشهای ثبت شده تحت نظارت و نیز JSE، نقش مهمی در اداره و اجرای قانون خدمات مالی دارند که زمینه ساز خدمات مالی در آفریقای جنوبی است.

قواعد و نظارت های بانکی

بخش بانکی در آفریقای جنوبی تحت نظارت قانون بانکداری (Banks Act) مصوب سال 1990 اداره می شود و رزرو بانک آفریقای جنوبی (SARB) و بخش ثبت بانکها نظارت بر این بخش را بر عهده دارند. هدف اصلی SARB حفاظت از ارزش پول آفریقای جنوبی در جهت منافع تعادل و رشد اقتصادی پایدار است. قوانین مربوط به بخش بانکی نیز با هدف ایجاد اعتبار، ثبات و رشد اقتصادی در داخل کشور تنظیم شده است. همچنین این چارچوب قانونی، نظارت بر آن دسته فعالیتهای مالی است که سپرده های مردم آفریقای جنوبی را جذب می کند.

قانون بانک حاکم بر تاسیس بانک، امنیت سپرده گذاران، سرمایه گذاری، و حمایت از بانک ها و نیز همچنین تنظیم عملکرد موسسات بانکی خارجی در آفریقای جنوبی را تحت پوشش قرار می دهد. در ابعاد جهانی، اقدامات نظارتی توسعه یافته را کمیته بازل راهبری می کند. بازل اول و دوم، امری است که برگرفته که از درس های آموخته شده در پی بحران اقتصادی جهانی در سال 2008 است و ریسکهای واقعی را رصد می کند.

در پاسخ به این بحران اقتصادی جهانی و با توجه به اصلاح مداوم که بازل اول و دوم مجموعه ای جامع از

اقدامات اصلاحی در بازل III توسعه داده شد. صنعت بانکداری آفریقای جنوبی در حال حاضر پیاده سازی چارچوب بازل III با استفاده از یک روش مرحله به مرحله در دستور کار قرار داده است و در یک فرایند مستمر تا تکمیل برنامه ریزی خود در سال 2019 اجرا خواهد کرد.

کنترل ارزی

کنترل‌های ارزی برای تنظیم جریان سرمایه به داخل و خارج از آفریقای جنوبی تنظیم شده است. در این چارچوب قانونی خرید و فروش ارز، تنها با مجوز خزانه داری ملی امکان پذیر است. بطور مشخص تجارت بین المللی نرمال و پرداخت های آن که تحت سیاست های اقتصادی است، ممنوع تلقی نمی شود بلکه هدف از کنترل ارز در زمینه هایی است که اطمینان از بازگشت ارز در زمان مناسب به سیستم بانکی آفریقای جنوبی است. آفریقای جنوبی، برای جلوگیری از دست رفتن منابع ارز خارجی از طریق انتقال به خارج از کشور از دارایی های سرمایه ای واقعی یا مالی حفاظت می کند. اداره کنترل ارز در آفریقای جنوبی وابسته به بانک مرکزی آفریقای جنوبی است که تحت نظارت بخش حفاظت و رصد از جرایم مالی (Financial Surveillance Department) قرار دارد. این بخش قدرت های خاصی در احکام کنترل ارزی برخوردار است و درخواست مجوز نمایندگی های کارگزار را صادر می کند و به بانکها این امکان را می دهد که ارز خارجی معامله کنند. تمایز بین ساکنان و افراد غیر مقیم در منطقه پول the Common Monetary Area (که شامل لسوتو، نامیبیا، آفریقای جنوبی و سوازیلند) برای مقاصد کنترل ارز مهم است. ساکنان غیر مقیم به طور مستقیم با مساله کنترل ارز روبرو نیستند. کنترل‌های ارزی بر تمام مبادلات ارزی بین المللی، که منوط به تصویب است، اثر می گذارد. سرمایه گذاران و طرفهای مبادلات ارزی باید با یک مشاور یا فروشنده مجاز قبل از ورود به هر گونه معامله، برای اطمینان از انطباق آن قواعد با کنترل ارزی مشورت نمایند.

قوانین مالیات و موافقت نامه های مالیات مضاعف

وضع مالیات در آفریقای جنوبی (به جز معافیت های خاص) در تمام اشکال شامل سازمان ها و افراد می شود. انواع مالیات شامل، مالیات عادی، مالیات تکلیفی، مالیات بر کمک های مالی، مالیات بر ارزش افزوده، عوارض املاک، مالیات انتقال اوراق بهادار و عوارض انتقال در این کشور اجرا می شود. قوانین مالیاتی کشور در بخشهای مختلف از قانون گنجانده شده و سالانه اصلاح می شود. مالیات و سیاست های مالی را وزیر خزانه داری، در بودجه سالانه به مجلس ارائه می دهد. در بودجه سالانه، مجموعه ای از روند درآمد و پیشنهادهای مالیاتی دیده می شود، تا در هر سال مالی که دولت در پیش رو دارد بتواند برنامه ریزی دقیقتری انجام دهد. اداره خدمات درآمد آفریقای جنوبی (SARS) مسوولیت جمع آوری مالیاتها را بر عهده دارد. برداشتهای

قانونی، تبصره های عملی و احکام مرتبط به آن که ممکن است در تفسیر قوانین پیچیده (حتی اگر این منابع در اکثر موارد یک اثر نظر قانونی الزام آور نیست) وجود باشد، بر عهده این اداره است. یکی از موارد مهم در این خصوص آن است که، در هنگام استفاده از قوانین مالیاتی در آفریقای جنوبی، مالیات دهندگان ساکن آفریقای جنوبی و یا غیر مقیم (برای اهداف مالیاتی) مشخص شوند تا بر اساس آن میزان مالیات تعیین شود.

با توجه به قوانین گسترده و همواره در حال تغییر مالیات، ضروری است که سرمایه گذاران داخلی و خارجی قواعد مالیات آفریقای جنوبی را به دقت مد نظر قرار دهند. برای مشاوره در خصوص قوانین مالیاتی آفریقای جنوبی، این نکته نیز قابل اهمیت است که باید مشاور دارای مدارک ثبت شده در سارس باشد و به عنوان وکیل مالیاتی شناخته شود.

اعتبارات و توسعه طرحها

تامین مالی پروژه شامل بالا بردن اعتبارات مالی برای طراحی، ساخت و ساز و توسعه زیر ساخت های یک پروژه و تهیه هر گونه تجهیزات و دارایی های مورد نیاز برای بهره برداری از این پروژه است. در این راه وام و ارزش سهام سرمایه و منافع، همچنین بازده سرمایه، از جریان های نقدی آینده این پروژه پرداخت می شود. معرفی مشارکت دولتی - خصوصی (PPP) معاملات در سال 2001 و تامین مالی پروژه با اعتبارات کمکه های توسعه ای در آفریقای جنوبی به اجرا در آمده است.

قانون عمومی امور مالی مدیریت The Public Finance Management Act مصوب سال 1999، و نیز مقرراتی که وزارت خزانه داری ملی بر اساس مشارکت دولتی - خصوصی (PPP) را منتشر کرده ناظر بر این امر است. در زیر مجموعه مشارکت دولتی - خصوصی (PPP)، منافع عمومی و تجاری دیده می شود تا بانکها توسعه زیرساختها را تامین اعتبار کنند.

مشارکت دولتی - خصوصی (PPP) در ابتدا به صندوق زندان ها و تلفات جاده ای، که بار سنگینی بر دوش دولت بوده اند و دوره ای 20 تا 30 سال را در برمی گرفت تخصیص می یافت، اما با گذشت زمان و در سالهای طرحهای معدنی، اقتصاد سبز، نفت و گاز، و پروژه های انرژی را نیز پوشش می دهد.

در غیاب شرکای قابل توجه و داراییهای قابل شراکت، برای انجام تامین اعتبارات، ترکیبی از وام و ارزش سهام بجای پول نقد به عنوان پشتوانه طرحها قرار می گیرد، که گاه ممکن است در معرض نوسانات بازار قرار گیرد. بانک ها برای پوشش ریسک خود ممکن است از طریق انواع مکانیسم از جمله معرفی یک شریک با سهام استراتژیک وارد عمل شوند به گونه ای آن شریک به توسعه و بهره برداری از منابع علاقمند باشد

پول شویی و مبارزه با فساد اقتصادی

آفریقای جنوبی یکی از اعضای کارگروه ویژه اقدام مالی در پول شویی موسوم به FATF است و گامهای مهمی را برای اجرای تعهدات بین المللی این سازمان برداشته است. همچنین دولت آفریقای جنوبی موارد مهمی برای اجرای این قانون و با هدف حفظ یکپارچگی سیستم مالی و مبارزه با جرم به تصویب رسانده است. مبارزه با پول شویی در این کشور در بخشی از قانون پیشگیری از جرایم سازمان یافته قانون مصوب سال 1998، دیده شده، که به موجب آن جرائم مربوط به درآمد حاصل از فعالیت های غیر قانونی تعریف شده است. علاوه بر این، قانون مرکز اطلاعات مالی، (سال 2001) کنترل پول شویی در تمام موسسات مالی بزرگ را اجباری می کند و آنان را تشویق می کند تا بطور درون سازمانی مقاصد احتمالی پولشویی را استخراج کنند. قانون حفاظت از دموکراسی در برابر تروریست ها و فعالیت های مرتبط مصوب سال 2004، فضا را برای اقدامات برای پیشگیری و مبارزه با تروریست ها و فعالیت های مرتبط فراهم می کند. فساد در هر دو بخش دولتی و خصوصی در قانون پیشگیری و مبارزه با فساد قانون، سال 2004 مصوب شده است. این قانون اجازه می دهد مجرمان بین المللی در آفریقای جنوبی تحت تعقیب قرار گیرند. همچنین هر شهروند آفریقای جنوبی یا افراد مقیم در آفریقای جنوبی، و یا هر خارجی، شامل موارد زیر می شود:

- (الف) قانون تصریح می کند جرم تحت قانون همین کشور بررسی می شود.
- (ب) آن دسته از افرادی که به عنوان خارجی در آفریقای جنوبی حضور دارند، یا (ج) افراد خارجی مجرم که به کشور اصلیشان مسترد نمی شوند.
- همچنین معاملات واقعی فاسد و یا تلاش برای پنهان کردن آن اقدامی مجرمانه تلقی می شود.

بیمه

صنعت بیمه آفریقای جنوبی سطح بالایی از توسعه و پیچیدگی برخوردار است با حضور تعداد زیادی از شرکت های بیمه بزرگ، بیمه گران اتکایی، کارگزاران و واسطه ها رقابت گسترده ای در آن دیده می شود. صنعت بیمه های بلند و کوتاه مدت از روابط جامع و محکم با بازارهای بزرگ بیمه در ایالات متحده، انگلستان و اروپا برخوردارند و برخی شرکتهای بیمه اروپایی و ایالات متحده و بیمه اتکایی شرکت های بزرگ (به ویژه لویڈز لندن) دارای دفاتر رسمی در آفریقای جنوبی هستند. صنعت بیمه بلند مدت، در آفریقای جنوبی (به طور خاص)، در به رسمیت شناختن محصولات نوآورانه بین المللی پیشگام است. قانون بیمه آفریقای جنوبی ریشه در قانون تجارت در اروپا دارد که با توجه به تاریخ این کشور برگرفته از، دو قانون روم-هلندی و انگلیسی است. در صنعت بیمه قوانین گوناگونی اعمال می شود اما مهم ترین این قوانین، قانون بیمه بلند مدت (LTI)، و قانون بیمه کوتاه مدت قانون (STI) است.

تغییرات قابل توجهی در چشم انداز بیمه در سال های آینده پیش بینی می شود. کارگزاران و واسطه ها به طور قابل توجهی تحت تاثیر قرار خواهد داد. تفسیر مربوط به قوانین داخلی به توجه برای جلوگیری از تجاوز و قانون شکنی ضروری به نظر می رسد.

مجموعه قوانین مصوب در فضای پولی و سرمایه گذاری آفریقای جنوبی، برگرفته از الگوهای رایج در نظام مالی و پولی بین المللی است که در سایه آن، سرمایه گذار احساس اطمینان و آرامش نماید. بر این اساس حضور شرکتهای معتبر حسابرسی و اعتبار سنجی اجرای این قوانین را تضمین می کند و شرکتهای بیمه ای، سرمایه ای و بانکهای آفریقای جنوبی بطور مستمر در معرض بررسی و ارزیابی قرار دارند و سرمایه گذاران خارجی به استناد تحلیلهای میدانی وارد این کشور می شوند.

قوانین حاکم بر فضای تجاری

تجارت و بازرگانی به عنوان یکی از ارکان رشد و توسعه اقتصادی همواره مورد حمایت قانونگذاران کشورهاست و آفریقای جنوبی به عنوان یکی از رقابتی ترین اقتصادهای این قاره از چارچوب نظام مندی برای حمایت از حقوق تجار و بازرگانان برقرار کرده است .

بر این اساس آمار موجود در ترکیب صادرات و واردات آفریقای جنوبی محصولات معدنی، فلزی، خودروسازی و تجهیزات دفاعی و هوایی، آهن و استیل، مواد شیمیایی، سبزی و غذاهای آماده، پلاستیک و چوب و کاغذ ، پارچه ، تجهیزات داروسازی و عکاسی وجود دارد و تجارت به همراه سایر بخشهای خدماتی مانند حمل و نقل و خدمات مالی سهم 69 درصدی در اقتصاد آفریقای جنوبی دارد. با توجه به اهمیت تاثیر تجارت به سایر بخشها و ارتباط زنجیره ای با ساختار تولید ، نقش بارزی در تحرک اقتصادی این کشور ایفا می کند. با این نگرش مروری بر قوانین حاکم بر فضای تجاری آفریقای جنوبی نشان می دهد تجارت در این کشور در چارچوب تجارت بین الملل تعریف می شود و حضور دفاتر شرکتهای خارجی معتبر موید اجرای دقیق قوانین با استانداردهای جهانی است.

الف - سازوکار روابط تجاری آفریقای جنوبی با جهان

جهانی شدن

پس از برقراری نظام دموکراتیک در سال 1994، وزارت صنعت و تجارت این کشور برای ادغام در نظام اقتصاد جهانی دور تازه ای از سیاستهای اقتصادی را آغاز کرد تا پس از یک دوره انزوا به جامعه جهانی باز گردد. بر این اساس توسعه نهادها و دستگاههای منطبق را با ساز و کار بین المللی را در دستور کار قرار داد. در این چارچوب برنامه های توسعه صنعتی و توسعه ملی در همین الگو طراحی شد.

در حال حاضر این وزارتخانه خدمات گوناگونی برای افراد حقیقی و حقوقی در توسعه صنعتی، کسب و کار های کوچک و متوسط ارائه خدمات ویژه به کار آفرینان و سرمایه گذاران و صادر کنندگان ارائه می دهد.

مرکز همکاری توسعه صنعتی (IDC) وابسته به وزارت تجارت و صنعت، به واحدهای صنعتی در بخشهای

گوناگون تسهیلات مناسب ارائه می دهد. برای مثال میزان کمکهای مالی را در اختیار بخشهای مختلف قرار می دهد. همچنین سرمایه گذاران داخلی و خارجی کمکهای مالی برای استخدام دریافت می کنند.

ارتباطات تجاری

یکی از سیاست های تجاری کلیدی در آفریقای جنوبی استراتژی ادغام جهانی بوده و این اصل را بر اساس ارتباطات خود در سطح منطقه ای، دو و چند جانبه را تعریف کرده است. این طراحی با هدف کمک به توسعه اقتصادی و حمایت از سیاست های صنعتی ملی انجام شده است.

از زمان فراگیر شدن دموکراسی، آفریقای جنوبی سیاست درهای باز و تجارت آزاد را دنبال کرده است و با از بین بردن نرخ ارز دوگانه و باز کردن حساب سرمایه گامهای عملی در این مسیر برداشته است. این کشور یکی از اعضای مؤسس سازمان تجارت جهانی در سال 1995 است و در خصوص توافقنامه های دو جانبه با اتحادیه اروپا، مرکوسور و انجمن تجارت آزاد اروپا؛ مذاکره کرده است.

آفریقای جنوبی بطور راهبردی به عنوان شریک با اقتصادهای در حال ظهور محسوب می شود و عضویت در-G-20 و عضویت بریکس از جمله برنامه عملی برای تحقق این همکاری است.

اقتصاد آفریقای جنوبی از جمله کشورهایی است پس از بحران اقتصادی جهانی به آهسته رو به بهبود است. اکنون از دولت این انتظار وجود دارد که اقدامات موثرتری برای پیشبرد سیاست های تجاری و افزایش تجارت با اقتصادهای نوظهور و نیز بطور همزمان تقویت روابط با شرکای تجاری سنتی در دستور کار قرار دهد. بر این اساس تنوع روابط تجاری در بلند مدت مد نظر این کشور قرار دارد.

ب- سازوکار قوانین تجاری در آفریقای جنوبی

رقابت پذیری

قانون رقابت (Competition Act) در آفریقای جنوبی در سال 1998 به تصویب رسیده است. این قانون رقابت در همه فعالیت های اقتصادی و آثار ناشی از آن، اعمال می شود. قانون رقابت بر اساس شیوه های افقی و عمودی شامل سوء استفاده از تسلط، کنترل ادغام، تبانی، بازی با قیمت یا تصمیمهای جمعی برای کاهش رقابت در بازار تبیین شده است. مجریان قانون رقابت، از سال 2013، در بازار بهداشت و فرآورده های نفت و گاز وارد شده اند.

هیچ شرکتی به شکل یک کارتل (تثبیت قیمت، تخصیص بازار و یا مناقصه تبانی) و نگهداری حداقل قیمت فروش مجدد امکان فعالیت ندارد. بطور کلی هر شیوه افقی یا عمودی دیگر در صورتی که اثر ضد رقابتی داشته باشد ممنوع تلقی می شود.

آفریقای جنوبی دارای یک سیاست ارفاقی برای شرکتهایی است ممکن است به عنوان یک عضو کارتل در ابتدای کار نیازمند حمایت خاص باشند. این سیاست در مورد مجموعه شرکت های حاضر در کارتل است و بطور انفرادی قابل اجرا نیست. تحریم مدنی و کیفری برای شرکتهایی که بطور فردی قوانین رقابت را می شکنند در قانون متمم رقابت دیده شده است اما این قانون هنوز لازم الاجرا نیست.

ممکن است شرکت های برتر برای قیمت گذاری غیر رقابتی و تبعیض قیمت متهم نشوند، اما، در ندادن

دسترسی رقیب به یک مرکز ضروری و یا شرکت در هر گونه اقدام انحصاری دیگر که دارای اثر ضد رقابتی است، شرکت می کنند .

معافیت از قانون رقابت ممکن است در شرایط محدود اعطا شود. در این خصوص درخواستهای افراد یا شرکتهای دارای شرایط خاص بررسی می شود.

شرکت هایی که قانون رقابت را نقض می کنند، ممکن است با مجازات های مصوب (حداکثر تا 10 درصد از گردش مالی) در آفریقای جنوبی روبرو شوند و از شرکتهای دارای حق تقدم در سال مالی خارج می شوند . ادغام (به عنوان تعریف شده) به شرطی ممکن است به اطلاع رسانی الزامی به مقامات رقابت نیاز داشته باشد که در آستانه میزان تعیین شده اعتبار انجام شود. ملاک ارزیابی ادغام در آفریقای جنوبی تنها ملاحظات منافع عمومی است. برای مثال بخش های خاص یا مناطق ویژه، اشتغال، کسب و کارهای کوچک و افراد محروم از جمله این عوامل مهم در این ارزیابی هستند.

قانون کار

موضوع استخدام و نیروی کار شامل چند قانون مرتبط است. در صدر این قوانین، قانون اساسی آفریقای جنوبی است که در آن حق برابری در کسب مهارت های کارگری، حق اعتصاب و اعتراض و حقوق عضویت اتحادیه های تجاری را به رسمیت می شناسد.

قانون روابط کارگری (Labour Relations Act) مصوب سال 1995 است. در این قانون قراردادهای کاری، حق اعتصاب و اخراج دیده شده است.

قانون دیگری که در این خصوص قابل استناد است حداقل دوره استخدام و شرایط آن در قانون شرایط پایه استخدام (Basic Conditions of Employment) مصوب سال 1997

منظور شده است و در قانون برابری استخدام (Employment equity) که مصوب 1998 است اجرای رفتارهای مثبت را اندازه گیری می کند برای رفع تبعیضهای احتمالی علیه گروه های محروم ، تفاوت نرخ دستمزد، نابرابری آموزش حین خدمت و نیازهای استخدام کنندگان منتخب و غیره را پوشش می دهد.

همچنین قوانینی مانند سلامت شغلی و امنیت (the occupational health and Safety) مصوب 1993 توسعه مهارتی (skills development) مصوب 1998 نیز برای ارتقا روابط کاری در نظر گرفته شده است.

حمایت از مصرف کننده

قانون حمایت از مصرف کننده (CPA) Consumer Protection Act، با هدف ایجاد یک بازار عادلانه، در دسترس و پایدار با منع بازار و کسب و کار اعمال ناعادلانه؛ ترویج رفتار مصرف کننده مسئول و هماهنگ با قوانین حاکم برای حمایت از مصرف کنندگان تنظیم شده است. این قانون به جز در موارد محدود، به تمام معاملات در عرضه و ترویج کالا یا خدمات در آفریقای جنوبی، که در دوره عادی از کسب و کار وارد شده اند، اعمال می شود.

CPA عمدتاً حمایت از مصرف کنندگان آسیب پذیر را مد نظر قرار داده است. تعریف واژه مصرف کننده، شامل اشخاص حقیقی و حقوقی است که ارزش دارایی آنان و یا گردش مالی سالانه شان، در یک بازه زمانی انتقالی برابر نیست و یا بیش از 2 میلیون رند است. در مواردی که محصولات دارای امتیازهای ویژه ای است و یا در برابر خسارتهای وارد به آن مسوولیتی وجود ندارد، مقررات مربوط به مصرف کنندگان بالاتر از حد تعریف شده اعمال می شود.

حقوق تثبیت شده در CPA، حق برابری، حریم خصوصی، افشا و اطلاعات؛ عادلانه و بازاریابی مسئول؛ خرید و فروش عادلانه و صادقانه؛ عادلانه، ضوابط و شرایط معقول، ارزش منصفانه، با کیفیت خوب و ایمنی را شامل می شود.

این قانون حمایت لازم برای آسیبهای غیر عمدی تولید کننده، وارد کننده، توزیع کننده و خرده فروش را فراهم می کند. شکست، نقص و یا خطر در هر نوع کالا، و یا هشدارهای ناکافی و یا دستورالعمل مربوط به خطرات مرتبط با محصولات، نیز در زمره این حمایتهاست؛ تا هر شخص یا نهادی بتواند در صورت نیاز از حق خود دفاع کند.

این قانون در کمیسیون ملی مصرف کننده اجرا می شود. دادگاه ملی مصرف کننده صلاحیت لازم برای بررسی شکایت و صدور حکم لازم را دارد. همچنین در موارد خاص، که موضوع منجر به محکومیت یا اعمال جریمه، یا هر دو شود، مسئولیت در قبال خسارات مدنی نیز جداگانه بررسی می شود.

حفاظت از اطلاعات شخصی

اولین قانون حفاظت از داده ها جامع آفریقایی جنوبی، قانون حفاظت از اطلاعات شخصی (the Protection of Personal Information Act (Popi)، در 2013 به تصویب رسید و قرار است تاریخ شروع اجرای آن اعلام شود. این قانون که بر اساس قانون حفاظت از داده ها اروپا تنظیم شده، جنبه های پردازش اطلاعات شخصی، شامل جمع آوری و تخریب آن را شامل می شود.

هدف Popi حمایت موثر از حقوق حریم خصوصی است، موضوعی که در قانون اساسی جمهوری آفریقایی جنوبی، 1996 بر آن تاکید شده است.

محتوای اساسی این حقوق، برای ایجاد حداقل شرایط برای پردازش اطلاعات شخصی و حفاظت از دستاوردهای فردی است.

یکی دیگر از دلایل تصویب این قانون، حفاظت از داده های شرکای عمده تجاری است که سالهاست در در آفریقایی جنوبی فعالیت می کنند. این قانون حفاظت از انواع پردازش در هر دو بخش خصوصی و عمومی با در نظر گرفتن تعداد محدودی استثنا به رسمیت می شناسد. بر اساس Popi پردازش غیر سازگار و غیر قانونی از اطلاعات شخصی جریمه، تعقیب کیفری و / یا زندان را در پی خواهد داشت.

تدوین کنندگان این قانون با استفاده از قانون حفاظت از داده ها در اتحادیه اروپا (the European Union Draft Regulation on Data Protection) گام برداشته اند تا این قانون از جامعیت کافی برای صیانت

از اطلاعات برخوردار باشد.

نجات فعالیت تجاری

انحلال و یا فروش همه داراییها و سهام شرکت، سازش با طلبکاران و نجات کسب و کار برای جلوگیری از ضرر بیشتر و یافتن مشکلات مالی در مالی آفریقای جنوبی طراحی شده است. با این حال، روند امداد و نجات کسب و کار یک مکانیسم نسبتاً جدید در قانون آفریقای جنوبی است.

قانون شرکتها مصوب سال 2008 برای "نجات کسب و کار" روند جدیدی را بر اساس فصل 11 کد ورشکستگی ایالات متحده، قانون اصلاحات ورشکستگی سال 1978، تنظیم کرده است. تسهیل نجات شرکت های بزرگ و ارائه کمکهای توانبخشی مالی به شرکت های متضرر در این قانون پیش بینی شده است.

نجات کسب و کار به طور گسترده شامل نظارت موقت بر شرکت و مدیریت است که کسب و کار و اموال را هدایت می کند و بطور موقت از حقوق شرکت در برابر مدعیان شرکت یا اموال آن تا زمان پیشرفت اجرای طرح نجات حمایت می کند.

توانمند سازی سیاه پوستان

توانمند سازی اقتصادی سیاه پوستان (BEE) یک فرایند دولتی در مسیر قانونی و سیاستگذاری است. هدف از این قانون اصلاح بخشهای نامتعادل نژادی و تاریخی و رسیدن به تحول اقتصادی با افزایش تعداد افراد سیاه و سفید که در جریان اصلی اقتصاد آفریقای جنوبی شرکت محور است.

BEE برای فعالیت های اقتصادی و باز شدن اقتصاد برای کسانی که در دوران آپارتاید از سهمی نداشته اند و اکنون با برخورداری از مشوقهای قانونی وارد کسب و کار می شوند.

قانون اساسی جمهوری آفریقای جنوبی، این اجازه را می دهد، که BEE، کاهش تبعیض ناعادلانه اجرا شود. قانون حمایت ویژه از توانمندسازی قانون اقتصادی سیاه پوستان The Broad-Based Black Economic Empowerment Act، مصوب سال 2003 (B-BBEE)، چارچوبی گسترده برای فعالیتهای اقتصادی بر اساس BEE است.

مطابق این قانون شرکت هایی که نیاز به مجوز دارند و خواهان استفاده از امتیازات و یا مجوز از دولت هستند؛ یا مایلند کالاها و خدمات را به ارگان نهادهای دولت و یا عمومی ارائه کنند؛ یا خواهان بدست آوردن بنگاههای دولتی اند؛ و یا مایل به ورود به مشارکت با دولت هستند، باید مدارک مربوط به وضعیت B-BBEE خود را به عنوان زیر کدهای عمومی برای اندازه گیری اجرای این قانون فراهم کنند.

مروری بر قوانین قضایی، عمومی و بخشی حاکم بر دعاوی اقتصادی

یکی از پشتوانه های مهم توسعه اقتصادی و اجتماعی در هر جامعه ای؛ نظام قضایی مستقل و معتبر محسوب می شود که در سایه آن به حقوق مالکیت و سرمایه داری و نیز حقوق مالکیت معنوی احترام گذاشته شود و احساس امنیت اقتصادی و اجتماعی برای فعالان اقتصادی در آن بوجود آید. بی تردید در سایه یک نظام قضایی سالم و پیشرفته، بنگاههای اقتصادی با اطمینان خاطر بیشتری به فعالیت های شفاف اقتصادی خواهند پرداخت و انگیزه فعالیت اقتصاد زیر زمینی کاهش خواهد یافت. در این چارچوب نظام قضایی آفریقایی جنوبی با حفظ استقلال و استانداردهای ملی و بین المللی در تلاش است تا ارکان اقتصاد رقابتی را تقویت کند و قوانین جاری در حوزه عمومی و بخشی در این حوزه، اثبات این ادعاست.

قوانین حقوقی عمومی موثر در امنیت اقتصادی

حقوق مالکیت فکری

برای موفقیت هر کسب و کار تازه ای مالکیت معنوی یک پیش نیاز اساسی قلمداد می شود و شناسایی، محافظت، و تجاری سازی مالکیت فکری نیازمند مدیریت موثر است. آفریقایی جنوبی نیز با تبعیت از استانداردهای بین المللی یکی از امضاء کنندگان کنوانسیون های در خصوص مالکیت معنوی است. این کنوانسیون قوانین و شیوه برای حفاظت از مالکیت معنوی در دو بعد داخلی و بین المللی ارائه می کند.

مواردی مانند علائم تجاری، طرح های ثبت نام، کپی رایت و اختراع از جمله مباحث طرح شده در این خصوص است. همچنین مراحل مورد نیاز برای حفاظت از هر یک از این اشکال مالکیت معنوی دارای اهمیت ویژه ای است. ثبت کالاهایی که بطور معمول در قانون لحاظ نشده نیز در آفریقایی جنوبی توصیه شده است.

قانون حمایت از مصرف کننده (the Consumer Protection Act) قانون شرکتها (the Companies Act) و مقررات ارزی در مالکیت معنوی به طور قابل توجهی تاثیر گذار است. به عنوان مثال، مجوز اولیه از بانک مرکزی برای نقل و انتقال مالکیت در مالکیت معنوی فرامرزی مورد نیاز است.

همچنین در مساله جعل و سرقت و کپی رایت، دو موضوع بسیار مهم دراجرایی کردن مالکیت معنوی در عرصه بین المللی است. با وجود پیشرفت تکنولوژی، گسترش دزدی های آثار هنری و ادبی و نقض حقوق مالکیت معنوی همچنان یک چالش اساسی برای حفظ حقوق مالکیت معنوی است.

اقامه دعوا

محیط سیاسی نسبتاً پایدار در آفریقای جنوبی و پایبندی به حاکمیت قانون، این کشور به یکی مقاصد جذاب برای سرمایه گذاری خارجی تبدیل کرده است.

طبق قانون اساسی جمهوری آفریقای جنوبی، 1996 مقامات قضایی، مستقل قوای از مجریه و مقننه هستند . دادگاه قانون اساسی، دیوان عالی تجدید نظر، دادگاه عالی، دادگاه دادرسی (که از دادگاه های زیرمجموعه است) و هر دادگاه دیگر بنا به مصوبه مجلس به رسمیت شناخته می شود، در امور قضایی کار می کنند. نظام حقوقی در آفریقای جنوبی اجازه می دهد موسسات و نهادها قبل از دادگاه های مستقل، به دادگاه داوری و حل اختلاف رجوع کنند.

به طور کلی روش حل اختلاف، با توجه به ماهیت و طول مدت دادرسی های مختلف، ماهیت روند پیش از محاکمه و قضاوت متفاوت است.

در سازوکار حل اختلاف و داوری با امکان حفظ اطلاعات محرمانه و حفظ بی طرفی برای طرفهای درگیر فضای طرح دعوا را فراهم می کند و هزینه های کمتری در مقایسه با سایر روشها دارد.

دادرسی اتباع آفریقای جنوبی در کشورهای خارجی تابع قوانین همان کشورها است. به طور مشابه نیز، اتباع خارجی به طور مستقیم تحت قوانین حقوقی آفریقای جنوبی نیستند اما براساس قانون اساسی چنانچه رفتار غیر قانونی از آنان سر بزند، در دادگاه آفریقای جنوبی قابل بررسی است.

مشارکت خوب شهروندی

سرمایه گذاری و کسب و کار در آفریقای جنوبی بخشی از حقوق بشر محسوب می شود.

اصطلاح "حقوق بشر" شرح مختصری برای مجموعه ای نسبتاً پیچیده از، قوانین و روشها است و شامل کسب و کار در آفریقای جنوبی می شود. کسب و کار بخشی از جامعه، و نه جدا از آن است، و به عنوان راه حلی برای موانع اجتماعی دیده می شود .

چارچوب فراگیر حقوق بشر در قانون اساسی ، بالاترین قانون قابل اجرا در آفریقای جنوبی است و همه قوانین از جمله قوانین محیط کسب و کار را تضمین می کند. علاوه بر این، شراکت به عنوان حقوق اساسی افراد به رسمیت شناخته می شود.

قوانین مختلفی حاوی مقررات دقیق در مورد این حقوق اساسی وجود دارد که مسئولیت اجتماعی شرکت ها را ترسیم می کند.

علاوه بر این، کد مخصوصی بنام the King Code of Corporate Governance ، اداره یکپارچه، ثبات و استراتژی را در خود جای می دهد و نشان دهنده یک سیستم ارزشمند بر اساس مسئولیت اجتماعی کسب و کار است. در چنین شرایطی ، اصول کسب و کار و حقوق بشر باید در این کشور بدرستی درک شود. هرچند دستورالعمل موجود برای هر دو بخش دولتی و تجاری طراحی شده است ، اما در عمل تمرکز بیشتری بر بخشهای تجاری دارد.

قانون عمومی حاکم بر دواير دولتي

استفاده يا تبعيت از قاعده عمومي مبتني بر نظارت بر عملکرد دواير دولتي است بطوريكه اگر فعاليت بخشهاي اداري غير قانوني، غير منطقي يا نا عادلانه باشد در دادگاهها قابل طرح و بررسي است. اين سازوکار در جهت پاسخگويي و شفافيت در دولت آفريقاي جنوبي طراحي شده است.

علاوه بر اين امکان تشکيل دادگاه براي بررسي قضايي ساير موارد مانند دسترسي به اطلاعات و و مديريت مالي عمومي وجود دارد.

بر اساس چارچوب تعريف شده دولت بايد امکانات عمومي را که عادلانه، منصفانه، شفاف، رقابتي و مقرون به صرفه در اختيار مردم قرار دهد.

اين اصول امکان ارائه خدمات مناسب دولتي را در چارچوب مناقصه هاي رقابتي، رفتار عادلانه با شرکت کنندگان در مناقصات و حفظ دخل و خرج با استانداردهاي بالا تضمين مي کند.

نظام حقوقي آفريقاي جنوبي امکان تهيه اقلام و توليدات را بطور ترجيحي و بر اساس قانون توانمند سازي اقتصادي حمايت از سپاه پوستان فراهم مي کند. همچنين دولت داوطلبان واجد شرايط داخلي را براي عرضه خدمات دولتي ترجيح مي دهد.

مشارکت بخش دولتي و خصوصي در آفريقاي جنوبي نسبتا رايج است. روش هاي خريد براي مشارکت بخش خصوصي و دولتي بايد در يك فرايند و رقابتي تضمين شود بطوريكه عملکرد آنها توجيه مالي مناسب داشته باشد و مديريت دخل و خرج بخوبي انجام شود.

قانون محيط زيست

منابع طبيعي قابل توجه و متنوع آفريقاي جنوبي امکان سرمايه گذاري در بخشهاي انرژي جايگزين؛ از ماهيگيري تا اکو توريسم فراهم مي کند.

در آفريقاي جنوبي حفاظت از منابع طبيعي غني و ترويج استفاده پايدار بسيار مورد توجه است. اين کشور از امضا کنندگان کنوانسيون هاي مختلف بين المللي و معاهدات بين المللي در اين خصوص است. علاوه بر اين، قانون اساسي جمهوري آفريقاي جنوبي، حقوق يك محيط سالم و ترويج توسعه پايدار را به رسميت مي شناسد. در طول دو دهه گذشته، مجموعه اي از قوانين زيست محيطي بروز در آفريقاي جنوبي به تصويب رسيده است. اين قوانين با هدف تلاش براي برقراري تعادل بين سرمايه گذاري و تشويق رشد اقتصادي، و نياز به حفاظت از محيط زيست براي نسل هاي حال و آينده تنظيم شده است.

علاوه اصلاحات قانوني، اجراي "يك سيستم محيط زيست" در جهت حصول اطمينان به نرم افزار و اعطاي مجوز زيست محيطي است بکار گرفته شده است. وزارت امور محيط زيست در حال حاضر مديريت زيست محيطي را بر عهده و اثر بخشي قواعد و ضوابط را رصد مي کند..

بسياري از فعاليت هاي کسب از نظر عملکرد زيست محيطي، مثبت يا منفي، درجه بندي مي شوند و اجراي تعهدات زيست محيطي براي انجام کسب و کار در آفريقاي جنوبي ضروري است.

قانون املاک

قانون املاک آفریقای جنوبی، انواع مختلفی از عنوان زمین های ثبت شده مانند ملک موروثی، تفکیک شده و اجاره بلند مدت را در بر می گیرد. همچنین مالکیت های طبیعی فردی، مشارکتی، شرکتی، انجمن های شهری، اتحادیه ای، موسساتی، و یا هر نهاد دیگری به رسمیت شناخته می شود. این کشور دارای یکی از بهترین سیستم های ثبت زمین در جهان است. محل دقیق، موقعیت و هویت با توجه به هر قطعه زمین تعیین شده که جای هیچ پرسشی را باقی نمی گذارد.

مالکیت حقوقی اشخاص خارجی دارای محدودیت های خاصی است که موارد مربوط به آن در قانون شرکتها، لحاظ شده است.

قوانین مختلف، از جمله قانون انتقال زمین the Alienation of Land Act، مصوب سال 1969 و قانون بهداشت و ایمنی کار the Occupational Health and Safety Act، مجوز فروش بعضی از زمینها را با هدف حفظ و حراست از زمینهای عمومی صادر نمی کند. بر اساس قانون، کلیه فعالیت های خرید و فروش املاک شامل مالیات بر ارزش افزوده یا عوارض نقل و انتقال می شوند .

حفظ امنیت ممکن است مانع قرارداد یک زمین به عنوان وثیقه ملکی شود و دریافت وام بر اساس آن امکان پذیر نیست.

انتقال مالکیت یا محدودیت حقوقی برای کاربری زمین ثبت شده تحت قانون ثبت the Deeds Registries Act مصوب سال 1937 است. ثبت مالکیت از طریق دفاتر وکالت رسمی انجام می شود. متوسط زمان ثبت نام یک معامله که یک بار به فروش رسیده باشد و در آن قید و شرطی دیده نشده باشد، بین دو تا چهار هفته است.

تحولات مربوط در قانون املاک و مستغلات شامل:

- توزیع مالیات املاک و مستغلات جدید شرکت های سرمایه گذاری ، با هدف همتراز کردن بخش املاک کشور با استانداردهای بین المللی .
- صورت حساب سلب مالکیت ، با هدف تسریع اصلاحات ارضی در آفریقای جنوبی؛
- صورت حساب ارزش گذاری املاک ، برای قیمت گذاری عمومی، ارزیابی زمین برای اصلاحات ارضی، سلب مالکیت، و یا تصاحب دولت .
- اصلاحیه پیشنهادی براساس حقوق استرداد زمین حقوق ، با هدف جبران شکایتهای که در طول زمان بر جا مانده

قانون رسانه ها، ارتباطات ماهواره ای و مخابراتی

صنعت ارتباطات در آفریقای جنوبی، رسانه ها، ارتباطات راه دور، رادیو و تلویزیون و تجارت الکترونیک را در بر می گیرد.

به استناد قانون اساسی جمهوری آفریقای جنوبی، قوانین موجود، آزادی بیان، کرامت و حق حفظ حریم خصوصی را به عنوان برجسته ترین حقوق انسانی، شامل می شود.

با وجود این حقوق یاد شده مطلق نیست، بطوریکه، اگر تجاوز در یکی از این حقوق، موجب ضرر به دیگری شود حمایت از کسانی که ضرر دیده اند در اولویت قرار می گیرد.

قوانین حفاظت از حریم خصوصی شامل، حفاظت از اطلاعات و داده ها، قانون تنظیم رهگیری ارتباطات و ارائه اطلاعات،

the Regulation of Interception of Communications and Provision of Communication-Related Information Act مصوب سال 2002، نیز به دنبال تنظیم رهگیری از

ارتباطات خاص و ارائه اطلاعات مربوط به ارتباطات است.

خدمات مخابراتی و رادیو و تلویزیون در آفریقای جنوبی در قانون ارتباطات الکترونیکی Electronic Communications Act، مصوب سال 2005 (ECA) لحاظ شده است. به جز خدماتی که از این قانون معاف هستند، همه سرویس های رادیو و تلویزیون، خدمات ارتباطات الکترونیکی و یا الکترونیکی خدمات شبکه ارتباطات باید دارای مجوز باشند.

ECA مجوز سه دسته از خدمات را ارائه می دهد :

- ارتباطات الکترونیکی خدمات شبکه، که شامل رول و بهره برداری از شبکه های ارتباطی الکترونیکی و ارائه خدمات شبکه ارتباطات الکترونیکی؛
- خدمات ارتباطات الکترونیکی، که شامل ارائه خدمات ارتباطات الکترونیکی به مشتریان بیش از یک شبکه
- خدمات پخش، که شامل ارائه خدمات رادیو و تلویزیون می شود.
- همچنین اقدامات قانونی برای اطمینان از عمل امن از تجارت الکترونیک و نیز ترویج مشارکت سیاه پوستان در بخش فن آوری ارتباطات و اطلاعات را تشویق می کند .

قوانین هوایی

آفریقای جنوبی دارای یک قانون حمل و نقل هوایی توسعه یافته است که به طور مداوم در همراهی با استانداردهای بین المللی و روش های توصیه شده، به روز شده است. قانون حمل و نقل هوایی شامل زمینه های حقوق عمومی و خصوصی بین المللی، و همچنین، و قوانین ملی آفریقای جنوبی است. این قوانین شامل قوانین مجلس، کنوانسیون های بین المللی چند جانبه و توصیه های سازمان های بین المللی در مورد مسائل حمل و نقل هوایی و همچنین قانون مشترک (مربوط به شرایط خاص به حمل و نقل هوایی) می شود.

قوانین حاکم بر مهمترین زمینه های سرمایه گذاری در آفریقای جنوبی

قوانین سرمایه گذاری در خودرو سازی

در سالهای گذشته یکی از بخشهای جذاب برای سرمایه گذاری در آفریقای جنوبی، صنعت خودرو سازی بوده است و بیشتر مدلهای سرمایه گذاری شرکتهای خصوصی با مسوولیت محدود بوده است . شرکتهای خارجی برای ورود به آفریقای جنوبی و فعالیت تجاری می توانند بدون ثبت یک معین محلی بکار بپردازند، اگرچه برای کار در یک شرایط مشخص مجبورند به عنوان یک شرکت خارجی ثبت شوند. این شرکتها، برای ایجاد شخصیت حقوقی برای شرکت، ثبت، سازماندهی، مدیریت و سرمایه گذاری تحت قانون شرکتها (Companies Act, No. 71 of 2008) قرار می گیرند. بر اساس این قانون گزارشهای خاص و قابل محاسبه باید تهیه شود و ساختار مدیریتی برای هر نوع شرکتی تعریف شود.

هیات مدیره شرکتها از اختیارات تام در نقل و انتقالات اساسی مانند همه یا بخشی از داراییها که تحت مسوولیت آنهاست تنظیم برنامه آینده و ادغام یا انحلال برخوردارند و تحت این قانون انجام خواهد شد. حقوق کلیه سهامداران، برای انتقال دارایی یا واگذاری به شرکت در زیر مجموعه این قانون قرار می گیرد.

معدن و قوانین معدنی

آفریقای جنوبی از فرصت های سرمایه گذاری قابل توجهی در بخش معدنی برخوردار است. تا قبل از 2004 حقوق مالکیت زمین و معدن یکی بود اما این قانون از همان سال، تجدید نظر شده است و در حال حاضر دولت با اعمال حاکمیت بر تمام منابع معدنی و نفتی در داخل کشور، آن را به عنوان میراث مشترک همه آفریقای جنوبی به رسمیت می شناسد.

هدف از این قانون، ترویج رشد اقتصادی، دسترسی عادلانه، اشتغال و پیشرفت اجتماعی و اقتصادی برای همه شهروندان تحت نظارت دولت است. اعطای یا رد مجوزی برای حقوق اکتشاف و استخراج معادن در اختیار وزیر معدن این کشور است.

روند سخت درخواست نشان دهنده سیاست های دولت برای اجرای توانمندسازی اقتصادی سیاه پوستان است. بر اساس قوانین موجود 26٪ حقوق مالکیت به افراد محروم آفریقای جنوبی (قرار است با انجام اصلاحاتی در قانون به 30 درصد افزایش یابد) تعلق می گیرد. همچنین متقاضیان باید با قوانین زیست محیطی و توانبخشی با هدف رعایت مقررات مختلف بهداشت و ایمنی در محیط کار و اسکان اجرا کنند. همچنین ضروری است متقاضی به حقوق، منافع و توسعه اجتماعی و اقتصادی در منطقه ای که کار معدنی صورت می گیرد، توجه کند . قانون فعلی اجازه تجدید نظر در حقوق اکتشاف و استخراج معادن را می دهد. گاه ممکن است مجوز صادرشده برای اکتشاف فراتر از پنج سال تمدید نشود و گاه ممکن است یک بار برای سه سال تمدید شود. اما در

خصوص حقوق معدنی ، حداکثر سقف 30 سال در نظر گرفته شده است. پیش نیاز تجدید مجوز های اعطا شده ، اجرای تعهدات خواهد بود و رفتار غیر مسوولانه امکان لغو یا تعلیق را مجوز های اعطا شده را فراهم می کند. قانون بهداشت و ایمنی شغلی در معادن the Mine Health and Safety Act مصوب سال 1996، کارفرمایان اطمینان ملزم می کند که معدن کاران بدون خطر به سلامت به انجام وظایف خود بپردازند. شود. تخلف از این قانون اعمال جریمه یا تعقیب کیفری نیز به دنبال خواهد داشت.

انرژیهای تجدید پذیر

آفریقای جنوبی در منابع انرژیهای جایگزین بسیار ثروتمند است. منابع انرژی خورشیدی، زیست توده، برق آبی، بیوگاز، گاز دفن زباله و انرژی باد از جمله ظرفیتهای این کشور در این بخش است. در چارچوب تعهد آفریقای جنوبی برای رسیدن توسعه پایدار، اراده قوی برای تغییر الگوی استفاده زغال سنگ و نفت، به منابع انرژی جایگزین وجود دارد.

در آگوست 2011، دولت آفریقای جنوبی برنامه تدارکات انرژی های تجدید پذیر مستقل Renewable Energy Independent Power Producers (RE-IPP) خود را بر اساس یک برنامه مبتنی بر پیشنهاد و کیفیت در دستور کار قرار داد. مشارکت کنندگان در این طرح به دنبال چارچوب حقوقی و قانونی قابل اجرا هستند. دولت در این برنامه فراتر از تولید برق ، توسعه اقتصادی و اجتماعی و توانمندسازی و ایجاد شغل را دنبال می کند.

وزارت انرژی به عوان متولی منابع انرژی در آفریقای جنوبی مدیریت منابع را بر عهده دارد و شرکت ESKOM، نقش خریدار برق را ایفا می کند و به عنوان شرکت انتقال ملی و توزیع کننده نیز وارد عمل می شود. تنظیم کننده مقررات ملی انرژی از آفریقای جنوبی به عنوان مرجع صدور مجوز عمل می کند. سرمایه گذاران در انرژی های تجدید پذیر به پیروی از قوانین زیست محیطی، زمین و قانون کنترل ارز ملزم شده اند.

طرحهای موجود:

28 پروژه تولید 1 415 مگاوات برق،

19 پروژه تولید 1 044 مگاوات برق،

17 پروژه تولید 1 472 مگاوات برق،

77 مناقصه نیز پس این طرحها و در مرحله چهارم قرار گرفته است. و 13 پروژه موفق در طول آوریل 2015 اعلام شده است.

پس از موفقیت از برنامه RE-IPP ، دولت به دنبال آغاز تهیه برق از تولید همزمان (کاغذ و خمیر کاغذ؛ باگاس قند ؛ گرمای تلف شده)، گاز طبیعی و منابع ذغال سنگ در سال آینده است.

در حالی که برای صنعت انرژی تجدیدپذیر در آفریقای جنوبی مقررات گسترده در دست تنظیم بوده است، مجموعه ای از امکانات سرمایه گذاری برای این امر هدایت می شود .

بر اساس مطالعه ای در یک مرکز تحقیقاتی مستقر در ایالات متحده آفریقای جنوبی به عنوان نهمین مقصد پیشرو برای سرمایه گذاری انرژی پاک و سریعترین رشد بازار انرژی سبز در میان اقتصادهای G20 رتبه بندی شده است.

نفت و گاز

آفریقای جنوبی بطور تاریخی دارای منابع غنی معدنی بوده است اما بتازگی اکتشاف ذخایر نفت و گاز در مناطق ساحلی و غیر ساحلی در دستور کار قرار گرفته است.

آرائه فرصتهای جدید سرمایه گذاری در این بخش، در صنایع بالادستی، ایجاد کرده است. بر همین اساس دولت آفریقای جنوبی با هدف تشویق سرمایه گذاری و توسعه صنعت نفت و گاز، یک سری از اصلاحات قانونی و نظارتی را در این بخش آغاز کرده است.

صنعت نفت آفریقای جنوبی در درجه اول تحت قانون مواد معدنی و توسعه منابع نفتی، the Mineral and Petroleum Resources Development Act مصوب 2002 است. قوانین حاکم بر اعطای حق اکتشاف و تولید، و صدور همکاری و شناسایی فنی مجوز بر اساس MPRDA تنظیم شده است.

بر اساس امتیاز مربوط به سوخت مایع، 9 درصد خرید سهام تمام مجوزها برای اکتشاف و تولید در مناطق ساحلی، به مردم محروم آفریقای جنوبی موسوم به HDSAs تعلق می گیرد. این قانون با هدف اطمینان از توزیع عادلانه ثروت انجام می شود.

در سالهای اخیر متمم سند توسعه مواد معدنی و منابع نفتی مصوب سال 2013، اصلاح تعداد زیادی از مفاد کلیدی MPRDA در دست اقدام است. این تغییرات نشان دهنده تلاشی است که دولت آفریقای جنوبی با هدف رشد صنعت نفت و گاز در دستور کار قرار داده است.

جمع بندی:

قوانین جاری در نظام تجاری آفریقای جنوبی گویای آن است که این کشور به عنوان دروازه ورود کالا و خدمات در آفریقای زیر خط صحرا، اهمیت ویژه ای برای ثبات فعالیت های تجاری قایل است تا از این رهگذر هم اهداف خود را در بهبود تراز تجاری محقق کند و هم جایگاه بین المللی خود را از دست ندهد. آفریقای جنوبی اگرچه کوشیده است تا جمعیت سیاه پوستان در فعالیت های اقتصادی افزایش دهد، اما، به علت غلبه نقش بخش خصوصی بر دولتی در اقتصاد این کشور، فضای رقابتی حفظ شده است.

نظام قضایی منسجم و مستقل امکان فعالیت بلند مدت را برای سرمایه گذاران داخلی و خارجی فراهم می کند. در آفریقای جنوبی نظام قضایی با بکار گیری قوانین مدنی و اقتصادی فضای امنیت اقتصادی را تقویت می کند و از این روست که شرکتهایی با قدمت بیش از 100 سال در بخش خصوصی آفریقای جنوبی فعالند و جریانات و تغییرات سیاسی عرصه فعالیت آنها را از بین نبرده است. احترام با قانون مالکیت حقیقی و حقوقی و نیز تبعیت از قانون مالکیت فکری مطابق استانداردهای بین المللی یکی از نقاط قوت سیستم قضایی این کشور محسوب می شود که در سایه آن امکان رشد و توسعه بنگاههای اقتصادی در زیر شاخه های گوناگون قابل برنامه ریزی

است.